Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

A TANÁCS 2004/757/IB KERETHATÁROZATA

(2004. október 25.)

a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról

(HL L 335., 2004.11.11., 8. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2103 irányelve (2017. november 15.)	L 305	12	2017.11.21.
►M2	A Bizottság (EU) 2019/369 felhatalmazáson alapuló irányelve (2018. december 13.)	L 66	3	2019.3.7.
►M3	A Bizottság (EU) 2020/1687 felhatalmazáson alapuló irányelve (2020. szeptember 2.)	L 379	55	2020.11.13.

▼B

A TANÁCS 2004/757/IB KERETHATÁROZATA

(2004. október 25.)

a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról

1. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat az alkalmazásában

▼M1

1. „kábítószer”: a következők bármelyike:

   a) az Egyesült Nemzetek 1972. évi jegyzőkönyvvel módosított 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezményének vagy az Egyesült Nemzetek pszichotrop anyagokról szóló 1971. évi egyezményének hatálya alá tartozó anyag;

   b) a mellékletben felsorolt anyagok bármelyike;

▼B

2. „prekurzor”: az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1988. december 20-i, a kábítószerek és a pszichotróp anyagok tiltott kereskedelméről szóló egyezmény 12. cikkéből eredő kötelezettségek végrehajtására irányuló közösségi joganyagban meghatározott bármely anyag;

3. „jogi személy”: bármely jogi szervezet, amely az alkalmazandó nemzeti jog szerint ilyen jogállással bír, kivéve az államokat, illetve egyéb közigazgatási szerveket, amelyek szuverén joguk gyakorlásában, illetve a nemzetközi közjogi szervezeteket;

▼M1

4. „új pszichoaktív anyag”: olyan tiszta formában vagy készítményben megtalálható anyag, amelyre nem terjed ki az Egyesült Nemzetek 1972. évi jegyzőkönyvvel módosított 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezményének vagy az Egyesült Nemzetek pszichotrop anyagokról szóló 1971. évi egyezményének hatálya, azonban az említett egyezmények hatálya alá tartozó anyagokéhoz hasonló egészségügyi vagy társadalmi kockázatot jelenthet;

5. „készítmény”: egy vagy több új pszichoaktív anyagot tartalmazó keverék.

1a. cikk

A kábítószer fogalommeghatározásának új pszichoaktív anyagokkal való kiegészítésére alkalmazandó eljárás

(1) A Bizottság az 1920/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 5c. cikke szerint elvégzett kockázatértékelés vagy összesített kockázatértékelés alapján, valamint az e cikk (2) bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban indokolatlan késedelem nélkül felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a 8a. cikknek megfelelően e kerethatározat mellékletének egy új pszichoaktív anyag vagy anyagok felvétele érdekében történő módosításáról, és abban úgy rendelkezik, hogy az új pszichoaktív anyag vagy anyagok súlyos közegészségügyi

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1920/2006/EK rendelete (2006. december 12.) a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjáról (HL L 376., 2006.12.27., 1. o.).

▼M1

kockázatokat és adott esetben súlyos társadalmi kockázatokat jelentenek uniós szinten, és hogy az illetve azok szerepel(nek) a kábítószer fogalommeghatározásában.

(2) Annak mérlegelése során, hogy elfogadja-e az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a Bizottság figyelembe veszi, hogy az új pszichoaktív anyag használatának mértéke vagy jellemzői, valamint az Unión belüli hozzáférhetősége és terjesztésének lehetősége jelentős-e, és hogy az új pszichoaktív anyag fogyasztásából eredő – az akut és a krónikus toxicitással, az anyaggal való visszaélés valószínűségével vagy a függőség kialakulásának valószínűségével összefüggésbe hozható – egészségkárosodás veszélyezteti-e az életet. Az egészségkárosodás akkor veszélyezteti az életet, ha az új pszichoaktív anyag valószínűsíthetően halált vagy halálos sérülést, súlyos betegséget, súlyos fizikai vagy mentális károsodást okoz, vagy betegségek jelentős mértékű terjedését, köztük vérrel terjedő vírusok átadását eredményezi.

A Bizottság ezenfelül azt is figyelembe veszi, hogy az új pszichoaktív anyag által az egyéneknek és a társadalomnak okozott társadalmi kár súlyos mértékű-e, és különösen azt, hogy az új pszichoaktív anyagnak a társadalom működésére és a közrendre gyakorolt hatása a közrend megzavarását eredményezi-e, vagy hogy a használóban vagy más személyekben vagy vagyontárgyakban kárt okozó erőszakos vagy antiszociális magatartást vált-e ki, vagy, hogy az új pszichoaktív anyaggal összefüggésbe hozható bűncselekmények – a szervezett bűnözést is ideértve – rendszeresek-e, tiltott tevékenységből származó jelentős nyereséggel, vagy a gazdaság számára jelentős költségekkel járnak-e.

(3) Ha a Bizottság a kockázatértékelési vagy összesített kockázatértékelési jelentésnek az 1920/2006/EK rendelet 5c. cikkének (6) bekezdése szerinti kézhezvétele időpontját követő hat héten belül úgy ítéli meg, hogy nem szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktust elfogadni a kábítószer fogalommeghatározásának új pszichoaktív anyaggal vagy anyagokkal történő kiegészítése céljából, jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megindokolja, hogy miért nem fogadott el ilyen jogi aktust.

(4) Az e kerethatározat mellékletének az új pszichoaktív anyagokkal való kiegészítését illetően azok a tagállamok, amelyek eddig ezt nem tették meg, a lehető leghamarabb, de legkésőbb a mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított hat hónapon belül hatályba léptetik az ahhoz szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, hogy e kerethatározat rendelkezései alkalmazandók legyenek az említett új pszichoaktív anyagokra. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre a kerethatározatra, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

1b. cikk

Nemzeti ellenőrzési intézkedések

Az e kerethatározatban meghatározott, a tagállamokra vonatkozó kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok az új pszichoaktív anyagokra vonatkozóan minden általuk szükségesnek ítélt nemzeti ellenőrzési intézkedést fenntarthatnak vagy bevezethetnek a területükön.

▼B

2. cikk

A kábítószerek és prekurzorok kereskedelméhez köthető bűncselekmények

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő szándékos cselekmények – amennyiben azokat jogellenesen követték el –, büntetendőek legyenek:

a) a kábítószerek termelése, előállítása, kivonása, készítése, felajánlása, értékesítésre való felajánlása, forgalmazása, értékesítése, bármilyen feltétel mellett való szállítása, közvetítése, feladása, tranzitálása, fuvarozása, importálása vagy exportálása;

b) ópiummák, kokacserje vagy cannabis termesztése;

c) kábítószer birtoklása vagy vásárlása az a) pontban felsorolt tevékenységek valamelyikének folytatása céljával;

d) prekurzorok előállítása, szállítása és forgalmazása annak tudatában, hogy azokat tiltott kábítószer-gyártáshoz és előállításhoz fogják felhasználni.

(2) Az (1) bekezdésben leírt cselekmény nem tartozik e kerethatározat alkalmazási körébe, amennyiben az elkövetők azt kizárólag saját, személyes fogyasztásukra hajtják végre, a nemzeti jogban meghatározottak szerint.

3. cikk

Felbujtás, bűnrészesség, illetve bűncselekmény elkövetésének kísérlete

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére való felbujtás, a bűnrészesség, illetve a bűncselekmény elkövetésének kísérlete bűncselekménynek minősüljön.

(2) A tagállamok mentességet adhatnak a büntetőjogi felelősség alól a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kábítószerek felajánlásának vagy készítésének, valamint a 2. cikk (1) bekezdésnek c) pontjában említett kábítószerek birtoklásának kísérlete esetén.

4. cikk

Büntetések

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben meghatározott bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel büntessék.

Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményeket maximálisan legalább 1 évtől 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék.

(2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett bűncselekményeket maximálisan legalább 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék az alább felsorolt valamennyi esetben:

a) amennyiben a bűncselekmény nagy mennyiségű kábítószert érint;

▼B

b) amennyiben a bűncselekmény olyan kábítószerekkel kapcsolatos, amelyek a legnagyobb mértékű egészségkárosító hatást fejtik ki, illetve több ember egészségét jelentős mértékben károsították.

(3) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a (2) bekezdésben említett bűncselekményeket legalább 10 év szabadságvesztéssel lehessen büntetni, amennyiben a bűncselekményt valamely bűnszervezet keretén belül követték el, az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, az Európai Unió tagállamaiban a bűnszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításról szóló, 1998. december 21-i 98/733/IB együttes fellépés ([1]) meghatározása szerint.

(4) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett bűncselekményeket maximálisan legalább 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel lehessen büntetni, amennyiben a bűncselekményt valamely bűnszervezet keretén belül követték el a 98/733/IB együttes fellépés meghatározása szerint, valamint a prekurzorokat a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában említett kábítószer-termelésére vagy előállítására szándékozzák felhasználni.

(5) Az áldozatok és más jóhiszemű harmadik felek jogainak sérelme nélkül minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegye a 2. és 3 cikkben említett bűncselekmények elkövetési tárgyaiként szereplő anyagok, az ezen bűncselekmények elkövetésében használt vagy abban használni kívánt eszközök, valamint az ezen bűncselekményekből befolyó bevételek elkobzását, vagy az ilyen bevételek, anyagok és eszközök értékével megegyező értékű tulajdon elkobzását.

Az „elkobzás”, „eszközök”, „bevétel” és „tulajdon” kifejezések az Európa Tanácsnak a bűncselekményekből származó bevételeket érintő pénzmosásról, azok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 1990. évi egyezmény 1. cikkében szereplőkkel azonos értelműek.

5. cikk

Sajátos körülmények

A 4. cikktől eltérve, minden tagállam meghozhatja a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. cikkben említett büntetések enyhíthetők legyenek, amennyiben az elkövető:

a) felhagy a kábítószer-és prekurzorkereskedelemmel kapcsolatos bűnözői tevékenységgel, és

b) olyan információt szolgáltat a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem jutottak volna hozzá, ezáltal segítséget nyújtva a hatóságoknak abban, hogy:

   i. megelőzzék vagy enyhítsék a bűncselekmény hatását;

   ii. azonosítsák vagy bíróság elé állítsák a többi elkövetőt;

   iii. bizonyítékot találjanak, vagy

   iv. további, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményt előzzenek meg.

6. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni bármely, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményért, amelyet saját

([1]) HL L 351., 1998.12.29., 1. o.

▼B

hasznukra, bármely, a jogi személyen belül az alábbiak alapján vezető pozíciót betöltő személy egyedül vagy az érintett jogi személy szervezetének tagjaként követett el:

a) a jogi személy képviseletének jogköre;

b) a jogi személy nevében való döntéshozatali jogkör;

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyt felelősségre lehessen vonni, amennyiben az (1) bekezdésben említett személyre bízott felügyelet, illetve ellenőrzés elmulasztása lehetővé teszi a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményeknek a jogi személy hasznára történő, a jogi személy irányítása alá tartozó bármely személy általi elkövetését.

(3) Az (1) és (2) bekezdés értelmében a jogi személyek felelőssége nem zárja ki az olyan természetes személyek ellen indított büntetőeljárást, akik a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények bármelyikében elkövetőként, felbujtóként vagy bűnsegédként vettek részt.

7. cikk

Jogi személyekkel szembeni szankciók

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk (1) bekezdése szerint felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen büntethető, amelyek magukban foglalják a büntető, illetve nem büntető pénzbírságot, valamint magukban foglalhatják az alábbi szankciókat:

a) kizárás adókedvezményekből, más juttatásból vagy állami támogatásból való részesülés lehetőségéből;

b) kereskedelmi tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;

c) jogi felügyelet alá helyezés;

d) bíróság által elrendelt felszámolás;

e) a bűncselekmény elkövetésére használt telephely átmeneti vagy végleges bezárása;

f) a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően a 2. és 3 cikkben említett bűncselekmények körébe tartozó anyagok, az ezen bűncselekmények elkövetésében használt vagy abban használni kívánt eszközök, valamint az ezen bűncselekményekből befolyó bevételek elkobzása, vagy az ilyen bevételek, anyagok és eszközök értékével megegyező értékű tulajdon elkobzása.

(2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk (2) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személyt hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy intézkedésekkel büntethessék.

8. cikk

Joghatóság és büntetőeljárás

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények feletti joghatóság létrehozása érdekében, amennyiben:

a) a bűncselekményt részben vagy teljesen az adott tagállam területén követték el;

▼B

b) az elkövető az adott tagállam állampolgára; illetve

c) a bűncselekményt az adott tagállam területén telephellyel rendelkező jogi személy javára követték el.

(2) Egy tagállam dönthet úgy, hogy az (1) bekezdés b) és c) pontjában megállapított joghatóságot nem alkalmazza, vagy csak bizonyos esetekben és körülmények között alkalmazza, amennyiben a bűncselekményt az adott tagállam területén kívül követték el.

(3) Egy tagállam, amely saját joga értelmében nem adja ki saját állampolgárait, meghoz minden szükséges intézkedést a joghatóság létrehozására és – adott esetben – a büntetőeljárás indítására az olyan esetekben, amelyekben egy, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményt adott tagállam állampolgára a tagállam területén kívül követ el.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot, amennyiben a (2) bekezdés alkalmazása mellett döntenek, adott esetben a konkrét eset vagy körülmények megjelölése mellett, amelyre a döntés vonatkozik.

▼M1

8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 1a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. november 22-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban [1] foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

[1] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

▼B

9. cikk

Végrehajtás és jelentések

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2006. május 12-ig megfeleljenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett határidővel a tagállamok megküldik a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak a kerethatározatban meghatározott, rájuk vonatkozó kötelezettségeknek a nemzeti jogukba való átültetése céljából hozott rendelkezéseik szövegét. A Bizottság legkésőbb 2009. május 12-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kerethatározat végrehajtásának működéséről, beleértve annak a tiltott kábítószer-kereskedelem területén az igazságügyi együttműködésre kifejtett hatását. A jelentést követően a Tanács legkésőbb a jelentés benyújtását követő hat hónapon belül értékeli, hogy a tagállamok meghozták-e az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e kerethatározatnak megfeleljenek.

10. cikk

Területi hatály

Ezt a kerethatározatot alkalmazni kell Gibraltárra.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

▼M1

MELLÉKLET

Az 1. cikk 1. pontjának b) alpontjában említett anyagok listája

1. Az 1999/615/IB tanácsi határozatban ([1]) említett P-metiltioamfetamin vagy 4-metiltioamfetamin.

2. A 2002/188/IB tanácsi határozatban ([2]) említett parametoxi-metilamfetamin vagy N-metil-1-(4-metoxifenil)-2-aminopropán.

3. A 2003/847/IB tanácsi határozatban ([3]) említett 2,5-dimetoxi-4-jód-fenetil-amin, 2,5-dimetoxi-4-etil-tio-fenetil-amin, 2,5-dimetoxi-4-(n)-propil-tio-fenetil-amin és 2,4,5-trimetoxi-amfetamin.

4. A 2008/206/IB tanácsi határozatban ([4]) említett 1-benzilpiperazin vagy 1-benzil-1,4-diaza-ciklohexán vagy N-benzilpiperazin vagy benzilpiperazin.

5. A 2010/759/EU tanácsi határozatban ([5]) említett 4-metilmetkatinon.

6. Az (EU) 2015/1873 tanácsi végrehajtási határozatban ([6]) említett 4-metil-5-(4-metil-fenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) és 1-ciklohexil-4-(1,2-difenil-etil)piperazin (MT-45).

7. Az (EU) 2015/1874 tanácsi végrehajtási határozatban ([7]) említett 4-metilamfetamin.

8. Az (EU) 2015/1875 tanácsi végrehajtási határozatban ([8]) említett 4-jód-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxi-benzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-diklór-N-[[1-dimetil-amino)ciklohexil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilén-dioxi-pirovaleron (MDPV) és 2-(3-metoxi-fenil)-2-(etil-amino)ciklohexanon (metoxetamin).

9. Az (EU) 2015/1876 tanácsi végrehajtási határozatban ([9]) említett 5-(2-amino-propil)indol.

10. Az (EU) 2016/1070 tanácsi végrehajtási határozatban ([10]) említett 1-fenil-2-(pirrolidin-1-il)pentán-1-on (α-pirrolidin-valerofenon, α-PVP).

([1]) A Tanács 1999/615/IB határozata (1999. szeptember 13.) a 4-MTA-nak ellenőrzési intézkedések és büntetőjogi szankciók alá vonandó új szintetikus kábítószerré nyilvánításáról (HL L 244., 1999.9.16., 1. o.).

([2]) A Tanács 2002/188/IB határozata (2002. február 28.) a PMMA új szintetikus kábítószerre vonatkozó ellenőrzési intézkedésekről és büntetőjogi szankciókról (HL L 63., 2002.3.6., 14. o.).

([3]) A Tanács 2003/847/IB határozata (2003. november 27.) a 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 és TMA-2 új szintetikus kábítószerekre vonatkozó ellenőrzési intézkedésekről és büntetőjogi szankciókról (HL L 321., 2003.12.6., 64. o.).

([4]) A Tanács 2008/206/IB határozata (2008. március 3.) az 1-benzilpiperazin (BZP) ellenőrzési intézkedéseknek és büntetőjogi rendelkezéseknek alávetni kívánt, új pszichoaktív anyagként való meghatározásáról (HL L 63., 2008.3.7., 45. o.).

([5]) A Tanács 2010/759/EU határozata (2010. december 2.) a 4-metilmetkatinon (mefedron) ellenőrzési intézkedéseknek történő alávetéséről (HL L 322., 2010.12.8., 44. o.).

([6]) A Tanács (EU) 2015/1873 végrehajtási határozata (2015. október 8.) a 4-metil-5-(4-metil-fenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) és az 1-ciklohexil-4-(1,2-difenil-etil)piperazin (MT-45) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról (HL L 275., 2015.10.20., 32. o.).

([7]) A Tanács (EU) 2015/1874 végrehajtási határozata (2015. október 8.) a 4-metilamfetamin ellenőrzési intézkedések alá vonásáról (HL L 275., 2015.10.20., 35. o.).

([8]) A Tanács (EU) 2015/1875 végrehajtási határozata (2015. október 8.) a 4-jód-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxi-benzil)fenetilamin (25I-NBOMe), a 3,4-diklór-N-[[1-dimetil-amino) ciklohexil]metil]benzamid (AH-7921), a 3,4-metilén-dioxi-pirovaleron (MDPV) és a 2-(3-metoxi- fenil)-2-(etil-amino)ciklohexanon (metoxetamin) ellenőrzési intézkedések alá vonásáról (HL L 275., 2015.10.20., 38. o.).

([9]) A Tanács (EU) 2015/1876 végrehajtási határozata (2015. október 8.) az 5-(2-amino-propil)indol ellenőrzési intézkedések alá vonásáról (HL L 275., 2015.10.20., 43. o.).

([10]) A Tanács (EU) 2016/1070 végrehajtási határozata (2016. június 27.) az 1-fenil-2-(pirrolidin-1-il)pentán-1-on (α-pirrolidin-valerofenon, α-PVP) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 178., 2016.7.2., 18. o.).

▼M1

11. Az (EU) 2017/369 tanácsi végrehajtási határozatban ([1]) említett metil 2-[[1-(ciklohexilmetil)-1*H*-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoát (MDMB-CHMICA).

12. Az (EU) 2017/1774 tanácsi végrehajtási határozatban ([2]) említett N-(1-fenetilpiperidin-4-il)-N-fenilakrilamid (akriloil fentanyl).

▼M2

13. Az (EU) 2017/2170 tanácsi végrehajtási határozatban ([3]) említett *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]-furán-2-karboxamid (furanilfentanil).

14. Az (EU) 2018/747 tanácsi végrehajtási határozatban ([4]) említett *N*-(1-amino-3,3-dimetil-1-oxobután-2-il)-1-(ciklohexil-metil)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA).

15. Az (EU) 2018/748 tanácsi végrehajtási határozatban ([5]) említett 1-(4-ciano-butil)-*N*-(2-fenilpropán-2-il)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA).

16. Az (EU) 2018/1463 tanácsi végrehajtási határozatban ([6]) említett *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]ciklopropán-karboxamid (ciklopropil-fentanil) és 2-metoxi-*N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]acetamid (metoxiacetil-fentanil).

▼M3

17. *N*,*N*-dietil-2-[[4-(1-metiletoxi)fenil]metil]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etánamin (izotonitazén). ([7]).

([1]) A Tanács (EU) 2017/369 végrehajtási határozata (2017. február 27.) a metil 2-[[1-(ciklohexilmetil)-1*H*-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoát (MDMB-CHMICA) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 56., 2017.3.3., 210. o.).

([2]) A Tanács (EU) 2017/1774 végrehajtási határozata (2017. szeptember 25.) az N-(1-fenetilpiperidin-4-il)-N-fenilakrilamid (akriloil fentanyl) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 251., 2017.9.29., 21. o.).

([3]) A Tanács (EU) 2017/2170 végrehajtási határozata (2017. november 15.) az *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]-furán-2-karboxamid (furanilfentanil) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 306., 2017.11.22., 19. o.).

([4]) A Tanács (EU) 2018/747 végrehajtási határozata (2018. május 14.) az *N*-(1-amino-3,3-dimetil-1-oxobután-2-il)-1-(ciklohexil-metil)-1*H*-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) új pszichoaktív anyag ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 125., 2018.5.22., 8. o.).

([5]) A Tanács (EU) 2018/748 végrehajtási határozata (2018. május 14.) az 1-(4-ciano-butil)-*N*-(2-fenilpropán-2-il)-1*H*-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) új pszichoaktív anyag ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 125., 2018.5.22., 10. o.).

([6]) A Tanács (EU) 2018/1463 végrehajtási határozata (2018. szeptember 28.) az *N*-fenil-*N*-[1-(2-fenil-etil)piperidin-4-il]ciklopropán-karboxamid (ciklopropil-fentanil) és a 2-metoxi-*N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-yl]acetamid (metoxiacetil-fentanil) új pszichoaktív anyagok ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről (HL L 245., 2018.10.1., 9. o.).

([7]) A Bizottság (EU) 2020/1687 felhatalmazáson alapuló irányelve (2020. szeptember 2.) a 2004/757/IB tanácsi kerethatározat mellékletének a „kábítószer” fogalommeghatározását az *N*,*N*-dietil-2-[[4-(1-metiletoxi)fenil]metil]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etánamin (izotonitazén) új pszichoaktív anyaggal kiegészítő módosításáról (HL L 379., 2020.11.13., 55. o.).